χαν εἰδοποιήσει στὸ μεταξὺ ὅτι κάτι ὕποπτο συνέβαινε στὸν πύργο, καὶ βρήκανε τὸν Τζέρεμυ ξαπλωμένο χάμω, ἀνίκανο νὰ σηκωθῆ, νὰ κάνη τὴν παραμικρὴ κίνησι. Εἶχε ὑπάσει τὸ δεξί του ποδι...

—Ποιὸς εἶσαι καὶ τί γυρεύεις ἐδῶ τέτοια ὥρα καὶ σ' αὐτὰ τὰ χάλια ; τὸν ρώτησε ἀγριεμένος ὁ πυργοδεσπότης.

Μὰ ὁ κυνηγὸς ἀρνήθηκε νὰ τοῦ δώση ἐξηγήσεις, γιὰ νὰ μὴν ἐκθέση τὴν ἀγαπημένη του. Ὁ κόμης μάντεψε τὴν ἀλήθεια ὕστερ' ἀπὸ λίγες ὧρες, ὅταν ξημέρωσε πειὰ καὶ εἶδε τὰ σπασμένα κλαδιὰ τοῦ κισσοῦ, ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς κόρης του. Ἐφρύαξε τότε ἀπὸ τὸ κακό του, καὶ διέταξε τοὺς ἀνθρώπους του νὰ σκοτώσουν ἀμέσως τὸν Τζέρεμυ, ποὺ τὸν εἶχαν μεταφέρει σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ πύργου!

Μιὰ ὑπηρέτρια ἔτρεξε ν' ἀναγγείλη στὴν Ἐλαίην τὴ θλιβερὴ εἴδησι. Ἡ ἀρχοντοπούλα ἔνοιωσε τὸ μυαλό της νὰ σαλεύη ἀπὸ τὸν τρόμο καὶ τὴν ἀγωνία. Καταλάβαινε ὅτι ἂν πάθαινε κακὸ ὁ ἀγαπημένος της, δὲν θὰ μποροῦσε οὔτε ἡ ἴδια νὰ ζήση. Καί, χωρὶς νὰ διστάση διόλου, πῆγε καὶ βρῆκε τὸν πατέρα της, ἔπεσε στὰ πόδια του, τοῦ ἐξομολογήθηκε ὅλην τὴν ἀλήθεια, τοῦ εἶπε πόσο ἀγνὸ ἦταν τὸ αἴσθημά της μὲ τὸν κυνηγὸ καὶ τὸν παρακάλεσε νὰ συχωρέση τὸ δυστυχισμένο τὸ παλληκάρι.

Στὴν ἀρχή, ὁ πυργοδεσπότης δὲν ἤθελε ν' ἀκούση τίποτα. Μπρὸς ὅμως στὴν ἐπιμονὴ τῆς κόρης του, ποὺ τὴν ἀγαποῦσε πολύ, ἀποφάσισε νὰ κάνη μιὰ ὑποχώρησι.

—Θὰ σοῦ κάνω τὸ χατῆρι σου! εἶπε στὴν Ἐλαίην. Θὰ τοῦ χαρίσω τὴ ζωή... Πρέπει ὡστόσο νὰ ξέρης ὅτι ὁ ἐλεεινὸς αὐτὸς δὲν θὰ βγῆ ποτὲ ζωντανὸς ἀπὸ τὸν πύργο μου! Θὰ τὸν ἀλυσοδέσω σ' ἕνα ὑπόγειο!.. Ὅσο γιὰ σένα, ἑτοιμάσου νὰ κάνης ὕστερ' ἀπὸ ἕνα χρόνο τοὺς γάμους σου, μ' ἕνα εὐγενῆ ποὺ θὰ σοῦ ὑποδείξω ἐγώ!...

Καὶ ὁ πυργοδεσπότης διέταξε νὰ φέρουν μπροστά του τὸν κυνηγὸ γιὰ νὰ τοῦ ἀνακοινώση τὴν ἀπόφασί του. Ὁ Τζέρεμυ, ξαπλωμένος σ' ἕνα φορεῖο, ὠχρὸς ἀλλ' ἀτάραχος, ἄκουσε ἀμίλητος τὴν καταδικαστική του ἀπόφασι. Σὲ μιὰ στιγμή, γύρισε πρὸς τὴν Ἐλαίην, τῆς χαμογέλασε καὶ τῆς εἶπε :

—Ὦ! ἡ εὐτυχία μου εἶνε ἀπερίγραπτη, ὅσο συλλογίζομαι, ἀγαπημένη μου, ὅτι θὰ ζῶ κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια στέγη μὲ σένα!...

Ἡ ἀρχοντοπούλα δὲν τοῦ ἀποκρίθηκε. Μὰ τὸ βλέμμα ποὺ τοῦ ἔριξε φανέρωνε τόσο ἀνάπη, ὥστε ὁ κυνηγὸς σκίρτησε ἀπὸ χαρά...

Ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ὥρα, οἱ ἄνθρωποι τοῦ πυργοδεσπότη ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες τὸν Τζέρεμυ στὸν τοῖχο ἑνὸς σκοτεινοῦ ὑπογείου...

Πρὶν περάσει ἕνας χρόνος, ἡ Ἐλαίην πέθανε ἀπὸ ἐρωτικὸ μαρασμό,—τὴν παραμονὴ τοῦ γάμου της μ' ἕνα εὐγενῆ!...

Ἐντωμεταξύ, ὁ Τζέρεμυ, κάθε βράδυ, λίγο πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, τὴν ὥρα ἀκριβῶς ποὺ σκαρφάλωνε στὸν κισσὸ γιὰ νὰ φτάση στὸ δωμάτιο τῆς Ἐλαίην, χτυποῦσε τῆς ἀλυσίδες του γιὰ νὰ τὸν ἀκούση ἡ ἀγαπημένη του, γιὰ νὰ ξέρη ὅτι ἔμενε πιστὸς στὸν ἔρωτά του!..

Ὁ δεσμώτης νόμιζε ὅτι ἡ Ἐλαίην ζοῦσε ἀκόμα! Ὁ φύλακάς του, ἄνθρωπος καλόκαρδος στὸ βάθος, δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ τοῦ πῆ ὅτι ἡ κόρη τῶν ὀνείρων του πέθανε πρόωρα!

Καί, μὲ τὴ γλυκειὰ ἐλπίδα ὅτι καὶ ἡ Ἐλαίην δὲν ἔπαυε νὰ τὸν συλλογίζεται, πέθανε μιὰ νύχτα ὁ Τζέρεμυ, πάντοτε ἀλυσοδεμένος!...

Σήμερα, στὴν περιφέρεια τοῦ πύργου τοῦ Τσίλιγχαμ τὶς νύχτες ποὺ ἔχει πανσέληνο, οἱ κάτοικοι ἀκοῦνε θόρυβο ἀλυσίδων στὸ μισογκρεμισμένο πειὰ κάστρο. Καὶ πιστεύουν ὅτι εἶνε τὸ φάντασμα τοῦ Τζέρεμυ, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ καὶ νεκρὸς νὰ εἰδοποιῆ τὴν ἀγαπημένη του ὅτι δὲν τὴν ξεχνᾶ, ὅτι τὴν ἀγαπᾶ πάντοτε!...

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Στὴ γῆ ἐπάνω δυὸ πράγματα ἀγαπῶ : Τὶς γυναῖκες καὶ τὰ ἀρώματα!

Μωάμεθ

* * *

Ἐκεῖνος ποὺ βρῆκε τὴν ἀληθινὴ γυναῖκα, βρῆκε τὴν ἴδια τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

Σολομῶν

* * *

Ἡ γυναῖκα εἶνε θελκτικὸ μουσικὸ ὄργανο, τοῦ ὁποίου ἡ ἀγάπη εἶνε τὸ δοξάρι, καὶ ὁ ἄνδρας εἶν' ὁ καλλιτέχνης.

Σταντὰλ

* * *

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἡ πρώτη κατοικία τοῦ ἀνθρώπου.

Ντιντερὸ

ΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Οἱ μεγαλέτεροι καταναλωταὶ ἀλατιοῦ σ' ὅλο τὸν κόσμο εἶνε οἱ Ἀμερικανοί. Ὑπολογίζεται ὅτι σὲ κάθε κάτοικο τῆς Ἀμερικῆς ἀναλογοῦν εἰκοσιπέντε χιλιόγραμμα ἀλατιοῦ τὸ χρόνο. Ἔπειτα ἔρχεται ἡ Ἀγγλία, μὲ εἴκοσι χιλιόγραμμα γιὰ κάθε κάτοικό της, ἡ Γαλλία μὲ δεκαπέντε, ἡ Ἰταλία μὲ ἐννέα καὶ ἡ Ρωσσία μὲ ὀχτώ.

* * *

Ἡ πιὸ ἰδεώδης μελάνη εἶνε αὐτὴ ποὺ μεταχειρίζονται γιὰ νὰ βάφουν τὰ κορμιὰ τους οἱ ἰθαγενεῖς τῆς Νέας Γρενάδης. Πρόκειται περὶ τοῦ χυμοῦ τοῦ φυτοῦ χάνχι. Ἀλαφροκόκκινος στὴν ἀρχὴ ὁ χυμὸς αὐτός, γίνεται σὲ λίγη ὥρα κατάμαυρος. Δὲν βλάπτει καθόλου τὶς πέννες καὶ ἐντέχει ἐξαιρετικὰ σ' ὅλες τὶς ἐξωτερικὲς ἐπιδράσεις.

* * *

Ὁ ποταμὸς Ὤκ, στὸ Κασμίρ τῆς Ἀσίας, κατεβάζει ἀπὸ τὸ ὀροπέδιο τοῦ Θιβὲτ κομμάτια ξύλων, τὰ ὁποῖα φωσφορίζουν κατὰ τὴ νύχτα, ὅσο ἀρκεῖ ἡ ὑγρότης των. Ἐξακριβώθηκε ἀπὸ σχετικὲς ἔρευνες, ὅτι τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ εἶνε φωσφοροῦχο.

* * *

Τὸ γάλα, ὅταν βγαίνει ἀπὸ τοὺς μαστοὺς ὑγιοῦς ζώου, εἶνε τελείως καθαρὸ ἀπὸ μικρόβια. Ὁ ἀέρας ὅμως, καθὼς καὶ τὸ δοχεῖο στὸ ὁποῖο τὸ τοποθετοῦμε, τὸ πλουτίζουν μὲ μικρόβια κατὰ τὴν ἑξῆς ἀναλογία : Σὲ δυὸ ὧρες τὸ γάλα αὐτὸ περιέχει ἐννέα χιλιάδες βακτηρίδια κατὰ κυβικὸ ἑκατοστόμετρο. Σὲ τρεῖς ὧρες, ἑξαπλασιάζεται, περιέχει τριανταδύο χιλιάδες βακτηρίδια καὶ σὲ εἰκοσιτέσσερες ὧρες ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐξάνεται στὰ ἑξῆντα περίπου ἑκατομμύρια !...

Ὅλες οἱ σχετικὲς μικροβιολογικὲς ἐξετάσεις τοῦ γάλακτος ἔχουν δώσει ὡς τώρα παραπλήσια ἀποτελέσματα. Ἐπομένως προσοχὴ στὰ δοχεῖα καὶ βράζετε τὸ γάλα.

* * *

Ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου καὶ ἡ θερμότης τῆς φωτιᾶς εἶνε διαφορετικές. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ θερμότης τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων περνάει εὔκολα ἀπὸ τὸ γυαλὶ τῶν τζαμιῶν, ἐνῶ ἡ θερμότης τῆς φωτιᾶς πολὺ δύσκολα.

* * *

Ὁ Ἀμαζόνιος ποταμὸς τῆς Βραζιλίας εἶνε κέντρο πολυπληθεστάτης ἀποικίας θαλασσίων χελωνῶν. Ἀπεριάριθμες χελωνῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ καλοκαιριοῦ, ἀναπλέει τὸν ποταμὸ καὶ γεννᾶει στὶς ὄχθες του ἀπὸ 130 ὡς 150 αὐγὰ ἡ καθεμιά. Φανταστῆτε πλέον τί γίνεται ὕστερα ἀπὸ πενῆντα ἡμέρες, ὅσες χρειάζονται γιὰ νὰ ἐκκολαφθοῦν τὰ αὐγὰ καὶ νὰ βγοῦν ἀπὸ αὐτὰ ἰσάριθμες μικρὲς χελῶνες. Σταματάει συχνὰ ἡ ποταμοπλοΐα, κι' ἀπὸ μεγάλα πλοῖα ἀκόμη, λόγῳ τῆς ἀπειρίας τῶν μικρῶν χελωνῶν, ποὺ πλημμυρίζουν τὸ ποτάμι.

* * *

Ἡ ἄμμος τοῦ ποταμοῦ Ἀμοὺρ τῆς Ρωσσίας εἶχε ἄλλοτε μεγάλο πλοῦτο σὲ σκόνη χρυσοῦ. Ἡ ἑταιρεία ἡ ὁποία ἐκμεταλλευόταν τὸ χρυσοφόρο αὐτὸ ποτάμι, μονάχα κατὰ τὸ 1889 ἔβγαλε διὸ χιλιάδες ὀχτακόσες δέκα ἠλάδες καθαροῦ χρυσαφιοῦ !...

* * *

Στὴν πόλι Σουράτη τῆς Ἀσίας (Ἰνδία), ὑπῆρχε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἕνα «Ἄσυλο ἀπομυζητικῶν ζωϋφίων», δηλαδὴ ψύλλων, κορέων κλπ. ! Τὸ εἶχε ἱδρύσει ἡ ἕνωσις τῶν θρησκολήπτων Βανιάνων — αἵρεσις Ἰνδική — γιὰ νὰ μὴ τὰ σκοτώνουν καὶ ἁμαρτάνουν. Οἱ Βανιᾶνοι τοποθετοῦσαν τὰ ζωϋφια αὐτὰ σὲ μεγάλους γυάλινους θαλάμους καὶ τὰ ἔτρεφαν μὲ τὸ αἷμα τοῦ πρώτου φανάτικοῦ ὁμοϊδεάτου των, ὁ ὁποῖος προσφερόταν ὡς τροφοδότης των κι' ὁ ἀποῖος κλεινόταν σ' αὐτοὺς τοὺς θαλάμους γυμνός. Ἔτσι κατόρθωναν τὰ ζωϋφια νὰ τρέφωνται, μέχρις ὅτου πέθαιναν ἀπὸ φυσικὸ θάνατο ! Ἐνοεῖται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἔλαβε αὐστηρὰ μέτρα, καὶ τὸ πρωτότυπο αὐτὸ....ἄσυλο δὲν λειτουργεῖ πειά.

* * *

Ἂν βάλουμε νερὸ σ' ἕνα μπουκάλι, τυλίξουμε κατόπιν αὐτὸ τὸ μπουκάλι σὲ λεπτὸ στρῶμα βαμβακιοῦ, κι' ἀρχίσουμε νὰ βρέχουμε κατόπιν τὸ βαμβάκι συνεχῶς μὲ αἰθέρα, θὰ ἔχουμε σὲ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας πάγο ἕτοιμον καὶ πρόχειρον !... Ὁ αἰθήρ, μὲ τὶς συνεχεῖς ἐξατμίσεις του, θὰ παγώση τόσο πολὺ τὸ μπουκάλι, ὥστε τὸ νερὸ θὰ μετατραπῆ σὲ πάγο.

* * *

Οἱ κάτοικοι τῶν νήσων Μαντβὰζ θεωροῦν τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ ὡς ὥρα ἱεροτελεστίας. Κλείνονται λοιπὸν στὸ πιὸ ἀπόμερο δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ, κλείνουν πόρτες καὶ παράθυρα καὶ τρῶνε μέσα στὸ σκοτάδι, ἥσυχοι κι' ἀνενόχλητοι ἀπὸ ἐξωτερικοὺς θορύβους ἢ ἀπὸ ἐπισκέψεις ἀδιακρίτων. Ἀλλὰ κι' οἱ ἀδιάκριτοι αὐτοί, ὅταν ἔρχονται καὶ βρίσκουν σὲ τέτοια κατάστασι τὸ σπίτι, καταλαβαίνουν περὶ τίνος πρόκειται καὶ φεύγουν !...